

Manifest del Dia internacional de les Dones

8 de Març de 2021

La pandèmia del Covid-19 ha posat de relleu un cop més i de forma especialment punyent les greus discriminacions que la nostra societat encara exerceix sistemàticament sobre nosaltres les dones. Durant el confinament de març-abril de 2020 les dones vam manifestar¹ en gairebé el 60% que érem nosaltres les persones que ens ocupàvem de manera principal o en exclusiva de les tasques domèstiques, tot i que la nostra presència en les ocupacions de primera línia era majoritària: 64% en venda de productes bàsics, 86% en personal de neteja, 80% en personal de serveis socials, 84% en personal de residències per a gent gran i 70% en personal sanitari i farmacèutic.

No sembla que els hàbits patriarcals en la distribució dels usos del temps pel que fa a la corresponsabilitat hagin estat afectats pel confinament, tot i que l'increment de la convivència d'homes i dones a les llars ho hauria d'haver facilitat. Els estereotips encara són ben arrelats en l'imaginari dels homes. Les tasques domèstiques, de cura de les persones dependents i de les obligacions escolars de filles i fills han recaigut majoritàriament sobre nosaltres. Les dones teletreballant i fent-nos càrrec de tot, les dones en primera línia i trobant-nos tot per fer en arribar a casa. Les dones continuem dedicant entre dos i tres cops més de temps a les tasques domèstiques i de cura, i això va en detriment de la nostra carrera professional i del nostre temps de lleure, que hauria de ser exactament igual d'important que el dels homes, i a més minva la nostra salut i el nostre benestar.

Les dades ens mostren que vam ser les dones les que vam estar més exposades a nivell de salut justament en el període de confinament més estricte. Les enquestes realitzades van concloure que en gairebé el 60% érem les dones les encarregades de la cura de les persones dependents a càrrec, i en el 64,2% de les responsabilitats escolars de les criatures durant aquest període. En el 92%

¹ [L'impacte de gènere de la COVID-19 en dades. Observatori d'Igualtat de Gènere.](#)

dels casos també som les dones que ens agafem excedències per tenir cura dels nostres fills i filles.

És també el moment de recordar que durant el confinament es va agreujar manifestament la situació de tensió derivada de totes les formes de violències masclistes, com a conseqüència de la convivència obligada i continuada de les dones amb els seus agressors. Gairebé es van doblar les trucades mitjanes setmanals a la línia 900 900 120 al llarg dels mesos de març a juliol, de confinament i desescalada.

En general, les afectacions per a la salut i el benestar directament per la Covid-19 o per la crítica situació social ha recaigut molt més sobre les dones, com també ens indiquen les dades en impacte emocional i salut mental: sentiments de por, d'angoixa i de tristesa, qualitat del son, estats d'ànim, preocupacions, entre d'altres.

Cal lluitar perquè aquesta crisi no suposi un pas enrere en cap dels avanços socials que els darrers anys hem assolit, especialment a nivell de la consciència social envers la igualtat de tots els drets humans de les dones en relació amb els homes: Dret al Treball, Dret a una Correponsabilitat Efectiva i Paritària, Drets Sexuals i Reproductius, Dret a la igualtat en la Presa de Decisions, Dret a la Salut, Dret a una societat Lliure de violències masclistes.

Hem d'aprofitar aquesta crisi per consolidar una transformació social de base feminista que estronqui d'un cop definitiu els fonaments d'aquesta societat masclista i androcèntrica, en la qual els homes encara no han après a renunciar als seus privilegis perquè les seves companyes puguem viure amb les mateixes condicions i oportunitats que ells. Ens ha canviat la vida, és el moment de treure profit d'aquesta situació de canvi i evolucionar per a una transformació estructural on les dones ens puguem desenvolupar amb plena llibertat en tots els àmbits de la vida, sense les barreres androcèntriques sovint invisibles però eficaces, sense les càrregues patriarcals que s'entesten que fem nostres, **sense les pors amb les quals els hi és més còmode que vivim.**

Les causes de la desigualtat de gènere són les actituds i conductes encara majoritàries dels homes, abusives i aprofitades, que no respecten el dret de les

dones a una societat justa, en igualtat d'oportunitats, corresponsable i lliure de violències masclistes.

Fa un any del darrer 8M, quan vam ocupar els carrers, els espais públics, per fer sentir juntes el nostre dret a ser iguals en tots els àmbits de la vida personal, social, professional i política. Enguany, potser no podrem sortir als carrers tan massivament, però igualment farem sentir la nostra veu arreu, i també **farem nostres les xarxes**, les impregnarem de les nostres reivindicacions perquè arribin als que tenen més poder per fer canviar les coses, perquè arribin als que es creuen els nostres amos, perquè arribin als nostres companys que no es decideixen a treure's del tot l'embolcall patriarcal que els protegeix i afavoreix injustament, perquè arribin als que ens volen silenciar i que ens conformem en continuar a casa, aïllades i callades, perquè arribin a totes les dones que encara no han pres consciència que sovint el nostre opressor el tenim al costat, a casa nostra, a la feina, als carrers, i perquè arribin a tots els homes còmplices, que no fan absolutament res per canviar ni ells ni als seus congèneres. No es tracta que ens pregunteu en què ens podeu ajudar, sinó que penseu i feu el que us correspon com a pares, parelles i convivents. Pensar en organitzar les tasques domèstiques i de cura ens ocupa temps, que traiem de la nostra carrera professional i del nostre lleure. Tenim tot el dret com a dones a reclamar-vos i exigir-vos que feu la vostra part, amb la meitat és suficient.

Totes les institucions i agents socials han d'esmerçar-se perquè més que mai s'incorpori la mirada de gènere i interseccional en les polítiques públiques i en l'aplicació de tots els projectes de recuperació i protecció social que caldrà desplegar els propers anys, a fi que es faci efectiva una veritable corresponsabilitat paritària, mitjançant la qual es reforci de forma definitiva el fonament i l'efectivitat de tots els nostres drets.

En un moment crític com l'actual de transformació social resulta essencial garantir el canvi dels valors socials, on la perspectiva de gènere i la mirada feminista i interseccional substitueixin els estereotips patriarcal, androcèntrics, etnocèntrics i heteronormatius encara tan presents en moltes polítiques i actuacions dels poders públics i agents socials, i replicats i reproduïts de manera més o menys inconscient mitjançant el sistema educatiu i els mitjans de

comunicació. Cap pas enrere, totes i tots cap endavant, cap una societat d'iguals!!

La Llei 17/2020, de 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, aprovada en finalitzar l'any, ha de suposar sens dubte un important pas endavant per a la garantia dels drets de les dones en situació de violència masclista, amb la inclusió de les noves formes i àmbits que estableix, violències digitals, obstètrica, de segon ordre, vicària, institucional, i les responsabilitats en la seva aplicació tècnica i pressupostària per part de totes les administracions públiques.

La pressió que hem viscut les dones durant aquest darrer any ha estat molt superior a la dels homes, havent de combinar el teletreball amb les tasques domèstiques, amb situacions laborals més precàries i més vulnerables. Per això volem destacar les condicions extremes amb les quals han hagut de treballar les professionals de primera línia d'atenció en salut, gent gran, alimentació, entre d'altres, com també volem parlar de les dones en situació irregular que han vist agreujar-se la seva situació de precarietat, les professionals dels serveis d'atenció a les dones en situació de violència masclista, i de les dones grans que ens han deixat i totes les que no han pogut conviure i gaudir del contacte amb les seves famílies i el seu entorn més proper. **Per totes elles, molt especialment, avui també ens manifestem.**

Com deia la Maria-Mercè Marçal: “Dins la pell de l'onada salada/serem cinc-centes, serem mil./ Perdrem el compte a la tombada./Juntes farem nostra la nit”.

Serem milions. Serem milions i milers de milions. I vosaltres, els homes, ja feu tard, molt tard!, ha arribat l'hora que us apunteu massivament en la lluita per una societat justa, on totes les dones des de la nostra diversitat tinguem els mateixos drets i oportunitats que teníeu vosaltres des del moment de néixer.